

μερστων τῷ 1859, ὁ κ. Γλάδστων ἐγένετο πάλιν μέλος τῆς κυβερνήσεως ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν. + 1

Ὡς ἀγορευτὴς ἐν τῇ βουλῇ ὁ κ. Γλάδστων ἀνεγνωρίζετο παρὰ πάντων ὡς κατέχων τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων, ἡ δὲ ὑπόληψις αὐτοῦ ὡς κυβερνήτου εἶναι ἐξίσου μεγάλη.

Καὶ ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ οὐ μικρὰν ἔχει τὴν φήμην ὁ κ. Γλάδστων δημοσιεύσας πολλὰς μενογραφίας φιλολογικὰς καὶ θρησκευτικὰς πρὸς δὲ καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐγείρων, ὅτε ἡ ἀνάγκη, φιλάνθρωπον φωνὴν ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος. Τοιοῦτον χαρακτῆρα ἔχουσιν ἡ πρὸς τὸν λόγον Ἀθεοδὴν ἐπιστολὴ του, ἐπὶ τῶν σκληροτήτων ὑφ' ὧν ἐπασχον οἱ πολιτικοὶ κατὰδικοὶ ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Νεαπόλεως τῷ 1851 δημοσιευθεῖσα, καὶ τὸ φυλλάδιον αὐτοῦ περὶ τῶν Βουλγαρίᾳ φρικαλεοτήτων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. + 2

Ἐγένετο δὲ ἐπὶ μᾶλλον προσφιλὴς τοῖς Ἕλλησιν ἐπ' ἐσχάτων διὰ τῆς διατριβῆς αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος δημοσιευθεῖσης ἀρτίως ἐν Λονδίῳ καὶ πολλὴ ἐπηρεασμένη τὸ κοινὸν φρόνημα τῆς Ἀγγλίας ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΕΞ ΕΒΔΟΜΑΞΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ.

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 12).

Ἀναγνωρισμένη ἐν Ἰαπωνίᾳ θρησκεία ἄλλοτε ἤτο ὁ *σενταϊσμός* (1) : μετ' οὐ πολὺ ὅμως ἡ τοῦ Κομφουκίου θρησκεία μετηνέχθη ἐκ Κίνας καὶ ὁ βουδισμός ἐξ Ἰνδιῶν. Ἦδη δὲ εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ὀρίσῃ τις ἐπακριδῶς τὴν ἐπικρατοῦσαν παρὰ τῷ λαῷ τούτῳ θρησκείαν. Ἐν ταῦτοις εἶναι βέβαιον ὅτι πιστεύουσιν εἰς ὑπέρτατον Ὄν, προσδοκῶντες συγχρόνως μετὰ θάνατον τόπον εὐτυχίας μὲν διὰ τοὺς καλοὺς, βασάνου δὲ διὰ τοὺς κακοὺς πρὸς τούτοις πιστεύουσιν εἶς ἕνα δαίμονα καὶ θεωροῦσι τὴν ἀλώπεκα ὡς ἐνσάρκωσιν τοῦ πονηροῦ. Ἀποθεοῦσι δὲ καὶ προσφέρουσι τιμὴν καὶ λατρείαν εἰς τοὺς ἥρωας αὐτῶν, ὡς αἱ Ἑλλήνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι.

Αἱ ἐντολαὶ τῶν πέντε τῶν ἀριθμῶν εἶναι αἱ ἐξῆς.

1. Μὴ φονεύσης. 2. Μὴ κλέψης. 3. Ἐσο καθαρὸς ἀπὸ παντός. 4. Μὴ ψευθῇς. 5. Μὴ πίνῃς οὐδὲν πνευματώδες ποτόν.

Ἡ τιμὴ παρ' αὐτοῖς εἶναι πολυτιμότερα καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς καὶ δὲν εἶναι διόλου παράξενον πατήρ τις νὰ αὐτοκτονήσῃ μᾶλλον ἐν μέσῃ ἀγορᾷ διατριπῶν τὴν κοιλίαν του διὰ ξίφους, ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ ἀτιμωτικὴν πράξιν νὰ ἀντανακλάσῃ εἰς τὸ ὄνομα τῆς οἰκογενείας του.

Ὁ ναὸς τοῦ Ὁζάκπα ἐν Γεδῶ εἶναι ὁ μεγαλειότερος τῶν ἐν Ἰαπωνίᾳ ναῶν, εἶναι δὲ ἀφιερωμένος

(1) Sintoisme ; ἡ ἀρχαιότερα τῆς Ἰαπωνίας θρησκεία, οὐδὲν κοινὸν ἔχουσα πρὸς τὴν εἰδωλολατρείαν.

εἰς τὸν Καινοῦν θεὸν ἔχοντα τριάκοντα ἐξ βραχίονας καὶ ἑκατὸν χεῖρας. Ἀπαντες οἱ ναοὶ τῶν εἶναι ξύλινοι καὶ κεκοσμημένοι διὰ μεγαλοπρεπεστάτων ζωγραφικῶν πολυάριθμοι στύλοι ὑποβάσταζουσιν ὀροφὴν ὀγκώδη πολυτίμως κεκοσμημένην. Ἐν ἑκάτερᾳ τῶν πλευρῶν τοῦ οἰκοδομήματος εὐρίσκονται αἱ κατοικίαι τῶν ἱερέων. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἣτις φέρει εἰς τὸν ναόν, εἰσὶ σειραὶ καταστημάτων σχηματιζόντων ἀληθῆ ἀγορὰν ποικιλοτάτων παιδικῶν ἀθυρμάτων· βλέπει τις ἐνταῦθα πληθὺν ἀγοραστῶν καὶ θεατῶν, αἵτινες θεῶνται νευρόσπαστα καὶ θαυματοποιούς παντὸς εἶδους· ἔκει φυλάττουσι καὶ τοὺς ἱεροὺς λευκοὺς ἵππους, οὓς οἱ ἱερεῖς φέρουσι καθ' ἑκάστην εἰς τὸν θεὸν ἵνα τὸν ἐρωτήσωσιν ἐὰν θέλῃ νὰ ἐξέλθῃ εἰς ἱππασίαν.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ εἶναι ἀπλούστατον, ἀλλ' οἱ στύλοι καὶ ἡ ὀροφὴ αὐτοῦ εἰσὶ κάλλιστα εἰργασμένα· ἡ λειτουργία ὁμοιάζει κατὰ τι πρὸς τὴν ἀκολουθίαν τῆς τῶν Δυτικῶν ἐκκλησίας, διότι βλέπει τις ἐν αὐτῷ χοροὺς παιδῶν, θυριάματα καὶ ὀμενα καὶ ἀκούει προσευχὰς προφερομένας ταπεινῇ τῇ φωνῇ καὶ οὐδόλως ὑπ' οὐδενὸς ἀκουομένης.

(ἀκολουθεῖ)

ΒΡΑΧΕΑ ΤΙΝΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕΣΩΝ ΤΟΥ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

ΥΠΟ

A. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

(καθηγ. τῆς φυσικῆς καὶ χημείας τῶν ἐν Ἀθῆναις Γυμνασίων).

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 12).

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΥΔΡΑΝΘΡΑΚΟΥΧΩΝ ΥΓΡΩΝ.

Ἀσφαλτέλαιον. — Τὸ λίπος, τὰ φυτικὰ ἔλαια καὶ τὰ ἀέρια δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσι κατὰ τὴν φωτιστικὴν αὐτῶν ιδιότητα διὰ διαφόρων ὑγρῶν ἀπαντρώμενων ἀφθονῶς ἐν τῇ φύσει· ταῦτα συγκαίμενα ἐξ ὑδρογόνου καὶ ἀνθρακος, ὡς τὸ φωταέριον, δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς φωταγώγησιν, ἕνεκα τῆς μετρίας αὐτῶν ἀξίας. Τὸ ἔλαιον τὸ προκύπτει ἐκ τῆς ἀποστάξεως τῆς φυσικῆς ἀσφάλτου, ἡ οὐσία τῆς τερεβινθίνης, ἣτις ἐξάγεται ἐκ τῆς ἀποστάξεως τῆς ρητίνης τῆς ρεοῦσης ἀπὸ τῆς πεύκης, τὰ πτητικὰ ἔλαια τῆς νάφθης, τὸ πετρέλαιον κτλ., δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ φωτισμοῦ. Ἐπειδὴ ταῦτα τὰ διάφορα ὑγρά περιέχουσιν ἀφθονίαν ἀνθρακος καὶ ὑδρογόνου, ἀπαιτοῦσι, διὰ νὰ καίωνται ἄνευ καπνοῦ καὶ ὀσμῆς, ἰσχυρὸν ρεῦμα ἀέρος· ὅθεν ἐπρεπε νὰ ἐπινοηθῇ λύχνης ἄλλως πως κατεσκευασμένος, εἰς ὃν διὰ καταλήλου κυκλοφορίας τοῦ ἀέρος νὰ εἰσέρῃ μεγάλη ποσότης αὐτοῦ εἰς τὸ μέρος ἐνθα τελεῖται ἡ καύσις τοῦ φωτίζοντος ὑγροῦ.

Μεταξὺ ὧν τῶν ὑδρανθρακούχων ὑγρῶν τὸ ναφ-